

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Iaoveni din 19 decembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2015, de către inculpatul

Roșca Mihail Iuri *născut la 04 martie 1987, domiciliat în r-nul Ștefan Vodă, s. Carahasani, str. Păcii, nr. 13.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.03.2014 – 19.12.2014;

Instanța de apel: 23.01.2015 – 12.02.2015;

Instanța de recurs: 23.04.2015 – 20.05.2015.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Iaoveni din 19 decembrie 2014, Roșca M. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, la 11.06.2013, aproximativ la orele 23.10 min., Roșca M., de comun acord și împreună cu 2 persoane necunoscute, aflîndu-se pe una din străzile sat. Dănceni, r-nul Iaoveni, încălcînd grosolan ordinea publică și manifestînd o vădită lipsă de respect față de societate, s-au apropiat de Panciochin St., care se afla lîngă automobilul său parcat la poarta gospodăriei sale, fără careva motive, din intenții huliganice, pe stradă, în loc public, au început să-i aplice lovituri cu mâinele și picioarele peste diferite părți ale corpului. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2944/D din 29.11.2013, lui Panciochin St. i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal – huliganism, adică *acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvîrșită de două sau mai multe persoane.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de

art. 401- 402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către avocatul Ciobanu P., care a acționat în interesele inculpatului Roșca M., solicitând casarea hotărârii atacate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se dispună achitarea lui Roșca M.

În motivarea apelului declarat, avocatul a invocat că instanța de fond a soluționat eronat chestiunea cu privire la fapta săvârșită de inculpat. În ședința de judecată nu au fost acumulate și examinate probe care ar demonstra că Roșca M. ar fi comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal. Instanța de fond nu a dat o apreciere declarațiilor părții vătămate Panciochin S., care în mod greșit a bănuit cele două persoane că acestea ar fi umblat la automobilul său, că a urmărit aceste două persoane vreo 200 metri, că era cu câinele ciobănesc la lanț, lumina în ochi cu lanterna, una din persoane a ridicat o piatră și a cerut să nu-i agrezeze cu câinele, a aruncat piatra, or acest comportament al părții vătămate exclude intenția participării lui Roșca M. de comun acord cu alte persoane la săvârșirea infracțiunii de încălcare grosolană a ordinii publice, de aceea partea vătămată Panciochin S. la urmărirea penală a depus cerere, pentru că nu dorea să fie recunoscut ca parte vătămată, dându-și seama că conflictul s-a produs din vina sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2015 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocatul Ciobanu P. în interesele inculpatului Roșca M. împotriva sentinței, cu menținerea hotărârii atacate fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a specificat că, la pronunțarea sentinței, instanța corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Roșca M. a săvârșit infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora.

Situația de fapt reținută de instanța de fond corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond încadrând just acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - *acțiuni huliganice, manifestate prin încălcarea grosolană a ordinii publice exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, cu aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșită de două și mai multe persoane.*

Instanța de apel a menționat că în cauza deferită judecării sunt întrunite toate elementele infracțiunii de huliganism. Astfel, Roșca M. a încălcat grosolan ordinea publică și a aplicat asupra părții vătămate violența cauzându-i acestuia vătămări neînsemnate a integrității corporale, existența laturii obiective fiind demonstrată indubitabil prin ansamblul probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești. Totodată, este prezentă latura subiectivă manifestată prin intenție directă, demonstrându-se capacitatea de actualizare culminantă și spontană de a comite acțiuni huliganice și conduită care este condiționată de a se contrapune altor membri ai societății și de a-și demonstra sentimentul de desconsiderare a acestora. De asemenea, Roșca M. a acționat într-o variantă agravată, fapta huliganică fiind săvârșită de trei persoane, prin înțelegere spontană.

Instanța de fond a ajuns în mod justificat la concluzia că în baza probelor pertinente, veridice și concludente acumulate, vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 al. (2) lit. b) Cod penal a fost demonstrată cu certitudine.

Totodată, instanța de fond a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, a luat în considerație faptul că Roșca M. a comis o infracțiune mai puțin gravă, că Roșca M. anterior nu a fost judecat, este la prima abatere, se caracterizează pozitiv, fapt confirmat prin caracteristica eliberată de la Primăria satului Carahasani, r-nul Ștefan Vodă, conform căreia în privința lui Roșca M. nu au parvenit careva sesizări privind comportamentul acestuia.

În concluzie, s-a conchis că instanța de fond a apreciat obiectiv că corectarea și reeducarea lui Roșca M. este posibilă cu aplicarea față de acesta a unei pedepse penale sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Cu privire la legățiile apelantului, instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate în cererea de apel precum că instanța de fond a soluționat eronat chestiunea cu privire la fapta săvârșită de inculpat. Or, atît din declarațiile părții vătămate, a martorului Tonu S., reiese că Panciochin St. a fost atacat de trei indivizi în noapte de 11 iunie 2013, unul dintre care era inculpatul Roșca M. Totodată, prin procesul-verbal de confruntare efectuat în cadrul urmăririi penale între partea vătămată și învinuitul Roșca M. se atestă că Roșca M. recunoaște incidentul întîmplat, iar peste cîteva zile și-a cerut scuze de la Panciochin S., ceea ce demonstrează că Roșca M. recunoaște că a încălcat legea penală, săvîrșind acțiuni huliganice.

De asemenea, instanța de apel a respins ca neîntemeiate și nefondate afirmațiile avocatului inculpatului precum că instanța de fond nu a dat o apreciere corectă declarațiilor părții vătămate, care în mod greșit a bănuieț cele două persoane că ar fi umblat la automobilul său, că a urmărit aceste două persoane vreo 200 metri, că era cu cîinele ciobănesc la lanț, lumina în ochi cu lanterna, iar atunci cînd îi asmuțea cu cîinele, una din persoane a ridicat o piatră și a cerut să nu-i agreseze cu cîinele, a aruncat piatra, fapt care exclude intenția participării lui Roșca M., de comun acord, la încălcarea grosolană a ordinii publice. Din declarațiile date de partea vătămată și martorul Tonu S. în cadrul instanței de fond rezultă cert că conflictul a fost provocat de către Roșca M. și ceilalți camarazi ai săi, iar faptul că Panciochin S. ar fi urmărit pe inculpat cu cîinele ciobănesc la lanț nu a fost confirmat.

6. În continuare, atît decizia instanței de apel, cît și sentința primei instanțe, sunt atacate cu recurs ordinar de către inculpat. Conform textului recursului se solicită casarea hotărîrilor judecătorești menționate, cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit căreia Roșca M. să fie achitat privitor la învinuirea imputată în baza art. 287 Cod penal, din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor constitutive ale acestor infracțiuni.

În motivarea recursului se invocă că, instanța de fond greșit a considerat că dacă Roșca M. și-a cerut scuze de cele întîmplate de la partea vătămată și a confirmat faptul că s-a întîlnit cu dînsul, aceasta este dovadă că el a comis infracțiunea de huliganism.

Mai departe, s-a specificat că martorul S. Tonu a declarat că în seara aceea ar fi văzut la o depărtare de 26 metri că niște persoane îl băteau pe Pancionchin St., însă instanța nu a dat o apreciere critică acestor declarații, deoarece ea nu avea posibilitate la așa o distanță să

vădă ce se întâmplă. Astfel, instanța de judecată nu a respectat prevederile art. 101 Cod de procedură penală, iar acuzarea nu a prezentat în instanță probe suficiente care ar confirma că M. Roșca a comis acțiuni huliganice în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

Instanța de fond nu a dat nici o apreciere acțiunilor părții vătămate V. Pancionchin. Instanța nu a luat în vedere că învinuirea adusă este incorectă și nu corespunde circumstanțelor și locului unde a avut loc incidentul, care a avut loc la 06.06.2013, iar în sentință și decizia curții de apel este specificată data de 11.06.2014.

Prin urmare, avînd în vedere exigențele stipulate în art. 8 Cod de procedură penală și anume că toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului, Roșca M. urmează a fi achitat de cele incriminate.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

7. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către inculpat, solicitînd respingerea lui ca inadmisibil, deoarece recurentul în recursul declarat se referă la starea de fapt a cauzei, ceea ce nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și nu menționează care este problema de drept incidentă cauzei.

Mai mult, acuzatorul de stat opinează că la examinarea cauzei s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 93-101 Cod de procedură penală și în baza probelor acumulate just s-a reținut starea de fapt și de drept, fiind încadrate acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu și în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din conținutul recursului declarat se constată că recurentul invocă ca temei de drept pct. 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează *că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii* și în esență, critică condamnarea sa în baza art. 287 Cod penal, fiind de părerea că instanțele eronat au reținut în sarcina lui elementele constitutive ale acestei infracțiuni, iar probatoriul administrat și cercetat în cauză nu demonstrează indubitabil vinovăția acestuia.

Așadar, în privința acestor alegații, verificînd materialele dosarului în raport cu argumentele din cererea de recurs, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate și explică următoarele.

În primul rînd se enunță că conform art. 52 Cod penal se consideră componentă de infracțiune totalitatea semnelor obiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă

prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Lipsa unei părți componente ale infracțiunii echivalează cu lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, iar în condițiile când din învinuirea adusă lipsesc caracteristici care sînt obligatorii pentru componența de infracțiune, instanța de judecată va ajunge la concluzia de a pronunța o hotărîre de achitare în privința persoanei puse sub învinuire.

Or, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Însă, din interpretarea coroborată a celor ce preced se conchide că temeiul respectiv nu și-a găsit confirmare la examinarea prezentei cauze, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent.

La caz, se constată că instanța de apel a cercetat toate probele administrate și le-a dat o apreciere obiectivă, care în ansamblul, au confirmat vinovăția inculpatului de cele imputate. Conținutul probelor și valoarea lor probatoare a fost analizată minuțios în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

În esență, reiterăm că pentru a reține în sarcina inculpatului componența de infracțiune de huliganism trebuie să fie demonstrată desconsiderarea deplină a ordinii publice de către acesta, care se manifestă prin dorința făptuitorului de a profita de un pretext neînsemnat pentru răfuiala cu victima. Din cele menționate rezultă cu claritate că infracțiunea prevăzută la art. 287 Cod penal presupune întotdeauna ipostaze cu implicații publice.

Potrivit pct. 3 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19.06.2006, cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, prin încălcare grosolană a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect, se are în vedere săvîrșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității personalității, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărniciere a activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

La caz, s-a demonstrat indubitabil că Roșca M., de comun acord și împreună cu alte două persoane necunoscute, aflîndu-se pe una din străzile sat. Dănceni, r-nul Ialoveni, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, s-au apropiat de Panciochin St., care se afla lîngă automobilul său parcat la poarta gospodăriei sale, fără careva motive, din intenții huliganice, pe stradă, în loc public, au început să-i aplice lovituri cu mîinele și picioarele peste diferite părți ale corpului.

Deși inculpatul pe întreg procesul penal a avut o poziție unică de nerecunoaștere a vinovăției privitor la cele incriminate în baza art. 287 Cod penal, instanța de apel întemeiată a conchis că aceasta nu generează achitarea lui Roșca M. pe acest capăt de acuzare, or în cursul judecării cauzei au fost prezentate probe care înlătură dubiul judiciar și dovedesc incontestabil legătura causală între faptele comise, acțiunile făptuitorului și consecințele survenite. Versiunea inculpatului este combătută prin probe pertinente, concludente, utile și

veridice, detaliat analizate în conținutul deciziei instanței de apel. Pe parcursul examinării cauzei în instanța de judecată au fost stabilite cu certitudine că în acțiunile inculpatului se întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar asupra acestor constatări instanța de recurs nu consideră necesar de a mai reveni.

Colegiul penal apreciază că situația de fapt a fost stabilită de instanța de fond, ulterior fiind menținută și de instanța de apel, în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și ca urmare corect a fost încadrat în drept acțiunile inculpatului în temeiul art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiind stabilită o corectă determinare și constatare juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de articolul nominalizat.

Pe cale de consecință, constatând că, în cauză, există o concordanță deplină între dovezile administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel cu privire la cele săvârșite de inculpatul Roșca M., nefiind identificată de instanța de recurs vreo probă a cărei existență sau inexistență să fi fost în mod eronat afirmată de instanța de apel sau al cărei conținut să fi fost redat contrar a ceea ce este evident și fără posibilitate de controversă, Colegiul penal consideră că nu este incident cazul de casare prevăzut de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, apreciind ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către Roșca M.

Totodată, instanța de recurs constată că majoritatea argumentelor recurentului invocate în cererea de recurs se referă la faptul că instanțele de fond și de apel au pus la baza condamnării inculpatului în baza art. 287 Cod penal, probe care se contrazic și sunt declarative și care au fost obținute cu încălcarea legii procesual-penale, aceste probe fiind specificate de recurent.

Însă, privitor la criticile expuse, se amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al instanței de fond și al instanței de apel. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci v-a verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpatul Roșca M.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Astfel, în opinia Colegiului penal criticile recurentului referitor la stabilirea eronată a circumstanțelor de fapt privind aprecierea greșită a probelor ce dovedesc nevinovăția inculpatului în cele incriminate în baza art. 287 Cod penal, nu este incident în cazul supus judecării, din motivul că instanța de apel a făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate în toate fazele procesului penal, stabilind corect vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate.

Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de fond sau cea de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Relevant de reținut este și faptul că recurentul solicitând achitarea sa în baza art. 287 Cod penal, din motiv că în acțiunile lui se conțin elementele constitutive ale infracțiunii nominalizate, nu aduce în textul recursului vreo argumentare sub acest aspect și nu specifică care anume semne componente lipsesc.

Deci, Colegiu penal reiterează că potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Astfel, statuînd asupra faptului că autorul recursului nu a invocat careva argumente temeinice privitor la pretinsa eroare admisă de instanțe în chestiunea de încadrare juridică a faptelor comise de Roșca M., instanța de recurs nu este în drept să completeze textul recursului cu argumente în fapt și în drept, care l-ar justifica sub acest aspect.

Cu privire la criticele subsidiare ale recurentului ce țin de faptul că instanțele ierarhice inferioare nu au ținut seama că învinuirea adusă inculpatului este incorectă și nu corespunde circumstanțelor și locului unde a avut loc incidentul, adică la data de 06.06.2013, iar în sentință și decizia curții de apel este specificată data de 11.06.2014.

Contrar criticelor expuse de recurent, din actele cauzei se constată că, potrivit plîngerii părții vătămate depuse la CPR Ialoveni, s-a specificat că, la data de 11.06.2013, aceasta a fost bătută cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului de 3 persoane necunoscute. Procesul-verbal de constatare a fost întocmit la aceeași dată, de către ofițerul de sector al IL Ialoveni, la locul săvârșirii infracțiunii.

Ulterior, prin actul de sesizare a instanței, lui Roșca M. i se incriminează că la data de 11.06.2013 a săvârșit infracțiunea de huliganism în circumstanțele descrise detaliat în actul nominalizat. Respectiv, atât în sentință, cât și în decizia instanței de apel, corect s-a menționat în partea constatatoare, data săvârșirii infracțiunii, iar alegațiile recurentului sub acest aspect, sunt vădit neîntemeiate.

Față de considerentele ce preced, Colegiul penal specifică că se raliază celor constatate de instanța de fond și de apel privitor la situația de fapt și de drept reținută în cauză și privitor la stabilirea vinovăției inculpatului, pe baza unei juste aprecieri a probelor administrate în cauză, dînd faptelor comise de acesta o încadrare juridică corectă.

În consecință, instanța de recurs reține că temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, iar hotărîrea atacată este legală și întemeiată, fiind adoptată în corespundere cu

prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și din atare considerente, recursul ordinar declarat de inculpat, se declară inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Roșca Mihail Iuri** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 18 iunie 2015.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru